

II

(*Nezakonodavni akti*)

UREDDBE

UREDDBA VIJEĆA (EU) 2020/672

od 19. svibnja 2020.

o uspostavi Europskog instrumenta za privremenu potporu radi smanjenja rizika od nezaposlenosti u izvanrednoj situaciji (SURE) nakon izbijanja bolesti COVID-19

VIJEĆE EUROPSCHE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 122.,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

budući da:

- (1) Na temelju članka 122. stavka 1. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (UFEU) Vijeće, na prijedlog Komisije, može u duhu solidarnosti među državama članicama odlučiti o mjerama primjerima za odgovor na socioekonomsku situaciju nakon izbijanja bolesti COVID-19.
- (2) Na temelju članka 122. stavka 2. UFEU-a Vijeće može odobriti finansijsku pomoć Unije državi članici koja se nađe u poteškoćama ili joj prijete ozbiljne poteškoće zbog izvanrednih okolnosti koje su izvan njezine kontrole.
- (3) Teški akutni respiratori sindrom uzrokovani koronavirusom 2 (SARS-CoV-2), koji uzrokuje koronavirusnu bolest koju je Svjetska zdravstvena organizacija (SZO) nazvala COVID-19, novi je soj koronavirusa koji prethodno nije bio zabilježen kod ljudi. Ta se bolest brzo širi u cijelom svijetu i SZO je proglašio pandemiju. Od početka izbijanja bolesti COVID-19 u Uniji do 30. ožujka 2020. u državama članicama prijavljeno je 334 396 slučajeva i 22 209 preminulih od te bolesti.
- (4) Države članice uvele su izvanredne mjere za ograničavanje izbijanja bolesti COVID-19 i njezinih posljedica. Smatra se da je vjerojatnost daljnog širenja bolesti COVID-19 u Uniji velika. Osim učinka na javno zdravlje zbog znatnog broja smrtnih slučajeva, izbijanje bolesti COVID-19 u velikoj mjeri narušava gospodarske sustave država članica, uzrokuje poremećaje u društву i povećanje javnih rashoda u sve većem broju država članica.
- (5) Ta izvanredna situacija, koja je izvan kontrole država članica i u kojoj je došlo do imobilizacije znatnog dijela njihove radne snage, dovele je do iznenadnog i znatnog povećanja javnih rashoda država članica namijenjenih programima skraćenog radnog vremena za zaposlene osobe i sličnim mjerama, osobito za samozaposlene osobe, kao i rashoda za neke zdravstvene mjere, posebno na radnom mjestu. Kako bi se održala snažna usmjerenoštinstrumenta predviđenog ovom Uredbom, a time i njegova djelotvornost, zdravstvene mjere mogu se za potrebe tog instrumenta sastojati od mjeri usmjerenih na smanjenje profesionalnih rizika i osiguravanje zaštite radnika i samozaposlenih osoba na radnom mjestu te, prema potrebi, na neke druge zdravstvene mjere. Potrebno je olakšati napore država članica da odgovore na iznenadno i znatno povećanje javnih rashoda dok se izbijanje bolesti COVID-19 i njezin učinak na radnu snagu ne stave pod kontrolu.

(6) Stvaranje Europskog instrumenta za privremenu potporu radi smanjenja rizika od nezaposlenosti u izvanrednoj situaciji (SURE) („Instrument“) nakon izbijanja bolesti COVID-19 trebalo bi omogućiti Uniji da odgovori na krizu na tržištu rada na koordiniran, brz i djelotvoran način te u duhu solidarnosti među državama članicama, čime bi se ublažile posljedice na zaposlenost za pojedince i najpogođenije gospodarske sektore te smanjio izravan učinak te izvanredne situacije na javne rashode država članica.

(7) Člankom 220. stavkom 1. Uredbe (EU, Euratom) 2018/1046 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁾ propisuje se da finansijska pomoć Unije državama članicama može biti u obliku zajma. Takve bi zajmove trebalo odobriti državama članicama u kojima je izbijanje bolesti COVID-19 dovelo do iznenadnog i znatnog povećanja, od 1. veljače 2020., stvarnih, a potencijalno i planiranih javnih rashoda zbog nacionalnih mjeru. Tim datumom osigurava se jednak postupanje za sve države članice i obuhvaćanje njihovih stvarnih, a potencijalno i planiranih povećanja troškova povezanih s posljedicama na tržišta rada država članica, neovisno o tome kada je u kojoj državi članici došlo do izbijanja bolesti COVID-19. Nacionalne mjere, koje se smatraju usklađenima s relevantnim načelima temeljnih prava, trebale bi biti izravno povezane s pokretanjem ili produljenjem programa skraćenog radnog vremena i sličnim mjerama, među ostalim i mjerama za samozaposlene osobe, ili nekim zdravstvenim mjerama. Programi skraćenog radnog vremena javni su programi kojima se u određenim okolnostima poduzećima koja se suočavaju s gospodarskim poteškoćama dopušta da privremeno smanje broj radnih sati svojih zaposlenika, koji za neodrađene sate dobivaju javnu dohodovnu potporu.

Slični programi postoje i za nadoknadu dohotka samozaposlenim osobama. Država članica koja traži finansijsku pomoć trebala bi dostaviti dokaz o iznenadnom i znatnom povećanju stvarnih, a potencijalno i planiranih javnih rashoda za programe skraćenog radnog vremena ili slične mjerne. Ako se finansijska pomoć odobri za zdravstvene mjerne, država članica koja traži finansijsku pomoć trebala bi dostaviti i dokaze o stvarnim ili planiranim rashodima povezanimi s relevantnim zdravstvenim mjerama.

(8) Kako bi se pogođenim državama članicama osigurala dosta finansijska sredstva pod povoljnim uvjetima za ublažavanje učinka izbijanja bolesti COVID-19 na njihovim tržištima rada, Unijine operacije uzimanja i davanja zajmova u okviru Instrumenta trebale bi biti dovoljno velike. Finansijska pomoć koju odobrava Unija u obliku zajmova trebala bi se financirati korištenjem međunarodnih tržišta kapitala.

(9) Izbijanje bolesti COVID-19 u velikoj mjeri narušava gospodarske sustave svake države članice. To stoga zahtijeva kolektivne doprinose država članica u obliku jamstava kojima se podupiru zajmovi iz proračuna Unije. Takva su jamstva potrebna kako bi se Uniji omogućilo da državama članicama odobri dovoljno velike zajmove kako bi se poduprile politike tržišta rada koje su pod najvećim pritiskom. Kako bi se osiguralo da nepredviđena obveza koja proizlazi iz takvih zajmova bude u skladu s primjenjivim višegodišnjim finansijskim okvirom (VFO) i gornjim granicama vlastitih sredstava, jamstva država članica trebala bi biti neopoziva, bezuvjetna i na poziv, dok bi se dodatnim zaštitnim mjerama trebala povećati otpornost sustava. U skladu s komplementarnom ulogom takvih jamstava i ne dovodeći u pitanje njihovu neopozivost, bezuvjetnost i aktiviranje na poziv, od Komisije se očekuje da prije nego što aktivira jamstva koja su pružile države članice iskoristi razliku raspoloživu ispod gornje granice vlastitih sredstava za odobrena sredstva za plaćanje u mjeri koju Komisija smatra održivom, uzimajući u obzir, među ostalim, ukupne nepredviđene obveze Unije, uključujući u okviru instrumenta za platnu bilancu uspostavljenog Uredbom Vijeća (EZ) br. 332/2002 ⁽²⁾. Komisija bi pri relevantnom aktiviranju jamstava trebala obavijestiti države članice o mjeri u kojoj je iskoristena raspoloživa razlika. Potreba za jamstvima država članica može se preispitati ako se postigne dogovor o revidiranju gornje granice vlastitih sredstava.

(10) Dodatne zaštitne mjerne za povećanje otpornost sustava trebale bi se sastojati od konzervativnog finansijskog upravljanja, maksimalne godišnje izloženosti i dosta diversifikacije portfelja zajmova.

⁽¹⁾ Uredba (EU, Euratom) 2018/1046 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. srpnja 2018. o finansijskim pravilima koja se primjenjuju na opći proračun Unije, o izmjeni uredaba (EU) br. 1296/2013, (EU) br. 1301/2013, (EU) br. 1303/2013, (EU) br. 1304/2013, (EU) br. 1309/2013, (EU) br. 1316/2013, (EU) br. 223/2014, (EU) br. 283/2014 i Odluke br. 541/2014/EU te o stavljanju izvan snage Uredbe (EU, Euratom) br. 966/2012 (SL L 193, 30.7.2018., str. 1.).

⁽²⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 332/2002 od 18. veljače 2002. o uspostavi instrumenta srednjoročne finansijske pomoći platnim bilancama država članica (SL L 53, 23.2.2002., str. 1.).

- (11) Zajmovi odobreni u okviru Instrumenta trebali bi činiti finansijsku pomoć u smislu članka 220. Uredbe (EU, Euratom) 2018/1046. U skladu s člankom 282. stavkom 3. točkom (g) te uredbe, članak 220. primjenjivat će se na zajmove odobrene u okviru Instrumenta tek od dana primjene VFO-a za razdoblje nakon 2020. Međutim, primjereno je da se zahtjevi iz članka 220. stavka 5. Uredbe (EU, Euratom) 2018/1046 primjenjuju na operacije uzimanja i davanja zajmova u okviru Instrumenta od stupanja na snagu ove Uredbe.
- (12) Kako bi nepredviđena obveza koja proizlazi iz zajmova koji se odobre u okviru Instrumenta bila u skladu s primjenjivim VFO-om i gornjim granicama vlastitih sredstava, potrebno je utvrditi bonitetna pravila, uključujući mogućnost obnavljanja zajmova ugovorenih u ime Unije.
- (13) S obzirom na njihove posebne finansijske posljedice, odluke o odobravanju finansijske pomoći na temelju ove Uredbe zahtijevaju izvršavanje provedbenih ovlasti, koje bi trebalo dodijeliti Vijeću. Pri odlučivanju o iznosu zajma Vijeće bi na prijedlog Komisije trebalo razmotriti postojeće i očekivane potrebe države članice koja podnosi zahtjev, kao i zahtjeve za finansijsku pomoć na temelju ove Uredbe koje su druge države članice već podnijele ili ih planiraju podnijeti, uzimajući u obzir načela jednakog postupanja, solidarnosti, proporcionalnosti i transparentnosti te na način kojim se u cijelosti poštaje nadležnost država članica.
- (14) Člankom 143. stavkom 1. Sporazuma o povlačenju Ujedinjene Kraljevine Velike Britanije i Sjeverne Irske iz Europske unije i Europske zajednice za atomsku energiju^(*) („Sporazum o povlačenju“) obveza Ujedinjene Kraljevine za njezin udio u nepredviđenim finansijskim obvezama Unije ograničena je na nepredviđene finansijske obveze Unije koje proizlaze iz finansijskih operacija koje je Unija poduzela prije datuma stupanja na snagu Sporazuma o povlačenju. Sve nepredviđene finansijske obveze Unije koje proizlaze iz finansijske pomoći na temelju ove Uredbe nastale bi nakon datuma stupanja na snagu Sporazuma o povlačenju. Stoga Ujedinjena Kraljevina ne bi trebala sudjelovati u finansijskoj pomoći na temelju ove Uredbe.
- (15) S obzirom na to da je Instrument privremene prirode i odgovor na izbijanje bolesti COVID-19, Komisija bi svakih šest mjeseci trebala procijeniti postoje li i dalje izvanredne okolnosti koje uzrokuju ozbiljne gospodarske poremećaje u državama članicama te o tome izvijestiti Vijeće. U skladu s pravnom osnovom za donošenje ove Uredbe, finansijsku pomoć ne bi se smjelo stavljati na raspolažanje na temelju ove Uredbe nakon što završi izvanredna situacija uzrokovanja bolešću COVID-19. Stoga je primjereno da se raspoloživost Instrumenta vremenski ograniči. Vijeće bi trebalo ovlastiti da na prijedlog Komisije produlji razdoblje raspoloživosti Instrumenta ako izvanredne okolnosti kojima se opravdava primjena ove Uredbe i dalje postoje.
- (16) Europska središnja banka dala je svoje mišljenje 8. svibnja 2020.
- (17) S obzirom na učinak izbijanja bolesti COVID-19 i potrebu za hitnim odgovorom na njezine posljedice, ova bi Uredba trebala stupiti na snagu na dan objave u *Službenom listu Europske unije*,

DONIJELO JE OVU UREDBU:

Članak 1.

Predmet i područje primjene

- U odgovoru na učinak izbijanja bolesti COVID-19 i njezine socioekonomiske posljedice ovom se Uredbom uspostavlja Europski instrument za privremenu potporu radi smanjenja rizika od nezaposlenosti u izvanrednoj situaciji (SURE) („Instrument“).
- Ovom se Uredbom utvrđuju uvjeti i postupci kojima se Uniji omogućava da državi članici u kojoj je zbog izbijanja bolesti COVID-19 došlo do ozbiljnih gospodarskih poremećaja, ili kojoj ozbiljno prijete takvi poremećaji, pruži finansijsku pomoć prvenstveno za financiranje programâ skraćenog radnog vremena ili sličnih mjera kojima je cilj zaštititi zaposlene i samozaposlene osobe i na taj način smanjiti stopu nezaposlenosti i gubitak prihoda, te dodatno, za financiranje nekih zdravstvenih mjera, osobito na radnom mjestu.

^(*) SL L 29, 31.1.2020., str. 7.

Članak 2.

Komplementarna priroda Instrumenta

Instrumentom se nacionalne mjere koje su poduzele pogodene države članice dopunjaju pružanjem financijske pomoći tim državama članicama za prevladavanje iznenadnih i znatnih povećanja stvarnih, a potencijalno i planiranih javnih rashoda namijenjenih ublažavanju izravnih gospodarskih, socijalnih i zdravstvenih posljedica izvanrednih okolnosti prouzročenih izbijanjem bolesti COVID-19.

Članak 3.

Uvjeti za primjenu Instrumenta

1. Država članica može zatražiti financijsku pomoć Unije u okviru Instrumenta („financijska pomoć“) ako su se njezini stvarni, a potencijalno i planirani javni rashodi od 1. veljače 2020. iznenada i znatno povećali zbog nacionalnih mjer koje se izravno odnose na programe skraćenog radnog vremena i sličnih mjera za rješavanje socioekonomskih posljedica izvanrednih okolnosti prouzročenih izbijanjem bolesti COVID-19.
2. Financijsku pomoć države članice korisnice prvenstveno upotrebljavaju za potporu svojim nacionalnim programima skraćenog radnog vremena ili sličnim mjerama te, ako je to primjenjivo, za potporu relevantnim zdravstvenim mjerama.

Članak 4.

Oblik financijske pomoći

Financijska je pomoć u obliku zajma koji dotičnoj državi članici odobrava Unija. U tu svrhu i u skladu s provedbenom odlukom Vijeća donesenom na temelju članka 6. stavka 1., Komisija je u ime Unije ovlaštena za uzimanje zajmova na tržištima kapitala ili od financijskih institucija u najpogodnijem trenutku kako bi optimizirala troškove financiranja te zaštitila svoj ugled izdavatelja Unije na tržištima.

Članak 5.

Maksimalni iznos financijske pomoći

Maksimalni iznos financijske pomoći ne premašuje 100 000 000 000 EUR za sve države članice.

Članak 6.

Postupak podnošenja zahtjeva za financijsku pomoć

1. Financijska pomoć stavlja se na raspolaganje provedbenom odlukom Vijeća na prijedlog Komisije.
2. Prije podnošenja prijedloga Vijeću Komisija se bez nepotrebne odgode savjetuje s dotičnom državom članicom kako bi provjerila iznenadno i znatno povećanje stvarnih, a potencijalno i planiranih javnih rashoda koji se izravno odnose na programe skraćenog radnog vremena i slične mjer te, prema potrebi, na relevantne zdravstvene mjeru, u državi članici koja je podnijela zahtjev za financijsku pomoć, a koji su povezani s izvanrednim okolnostima prouzročenima izbijanjem bolesti COVID-19. U tu svrhu dotična država članica Komisiji dostavlja odgovarajuće dokaze. Osim toga, Komisija provjerava poštovanje bonitetnih pravila utvrđenih u članku 9.
3. Provedbena odluka Vijeća iz stavka 1. sadržava sljedeće:
 - (a) iznos zajma, njegovo maksimalno prosječno dospijeće, formulu za određivanje cijene zajma, najveći broj obroka zajma, razdoblje raspoloživosti zajma i ostala detaljna pravila potrebna za odobravanje financijske pomoći;

- (b) procjenu usklađenosti države članice s uvjetima iz članka 3.; i
- (c) opis nacionalnih programa skraćenog radnog vremena ili sličnih mjera te, prema potrebi, relevantnih zdravstvenih mjera koje se mogu finansirati.

4. Pri donošenju provedbene odluke kako je navedeno u stavku 1., Vijeće razmatra postojeće i očekivane potrebe države članice koja podnosi zahtjev, kao i zahtjeve za finansijsku pomoć na temelju ove Uredbe koje su već podnijele ili ih planiraju podnijeti druge države članice, primjenjujući pritom načela jednakog postupanja, solidarnosti, proporcionalnosti i transparentnosti.

Članak 7.

Ispłata zajma odobrenog u okviru Instrumenta

Zajam odobren u okviru Instrumenta („zajam”) isplaćuje se u obrocima.

Članak 8.

Operacije uzimanja i davanja zajmova

1. Operacije uzimanja i davanja zajmova u okviru Instrumenta izvršavaju se u eurima.
2. Država članica korisnica i Komisija utvrđuju elemente zajma u sporazumu o zajmu („sporazum o zajmu”). Takvi sporazumi sadržavaju odredbe utvrđene u članku 220. stavku 5. Uredbe (EU, Euratom) 2018/1046.
3. Na zahtjev države članice korisnice te ako okolnosti dopuštaju poboljšanje kamatne stope na zajam, Komisija može refinancirati cijeli svoj prvotni zajam, ili njegov dio, ili restrukturirati odgovarajuće finansijske uvjete.
4. Gospodarski i finansijski odbor obavješćuje se o refinanciranju ili restrukturiranju iz stavka 3.

Članak 9.

Bonitetna pravila koja se primjenjuju na portfelj zajmova

1. Udio zajmova odobrenih trima državama članicama koje čine najveći udio odobrenih zajmova ne premašuje 60 posto maksimalnog iznosa iz članka 5.
2. Dospjeli iznosi koje Unija treba platiti u određenoj godini ne premašuju 10 posto maksimalnog iznosa iz članka 5.
3. Komisija prema potrebi može obnoviti povezane zajmove koje je uzela u ime Unije.

Članak 10.

Upravljanje zajmovima

1. Komisija utvrđuje potrebne mehanizme za upravljanje zajmovima s Europskom središnjom bankom.
2. Država članica korisnica otvara poseban račun za upravljanje dobivenom finansijskom pomoći Unije u svojoj nacionalnoj središnjoj banci. Osim toga, ta država članica proslijedi glavnici i kamate dospjele po sporazumu o zajmu na račun u Europskom sustavu središnjih banaka 20 radnih dana sustava TARGET2 prije odgovarajućeg datuma dospijeća.

Članak 11.

Doprinosi Instrumentu u obliku jamstava država članica

1. Države članice mogu doprinijeti Instrumentu pružanjem protujamstva za rizik koji snosi Unija.
2. Doprinosi država članica pružaju se u obliku jamstava koja su neopoziva, bezuvjetna i na poziv.
3. Komisija s državom članicom koja daje doprinos sklapa sporazum o jamstvima koja su neopoziva, bezuvjetna i na poziv, navedenima u stavku 2. Takvim sporazumima utvrđuju se uvjeti plaćanja.
4. Jamstva država članica aktiviraju se razmjerno relativnom udjelu svake države članice u bruto nacionalnom dohotku Unije kako je navedeno u članku 12. stavku 1. Ako država članica u cijelosti ili djelomično pravodobno ne aktivira jamstvo, Komisija, kako bi pokrila dio dotične države članice, ima pravo aktivirati dodatna jamstva drugih država članica. Takva aktiviranja moraju biti razmjerna relativnom udjelu svake od ostalih država članica u bruto nacionalnom dohotku Unije kako je navedeno u članku 12. stavku 1. i kako je prilagođen ne uzimajući u obzir relativni udio dotične države članice. Država članica koja nije aktivirala jamstvo ostaje dužna to učiniti. Dodatni doprinosi ostalih država članica njima se nadoknađuju od iznosa povrata dotične države članice Komisiji. Jamstvo čije se aktiviranje traži od svake države članice u svim se okolnostima ograničava ukupnim iznosom jamstva kojim je ta država članica doprinijela na temelju sporazuma iz stavka 3.
5. Prije aktiviranja jamstava država članica, očekuje se da Komisija, prema vlastitom nahođenju i odgovornosti kao institucija Unije kojoj je povjereno izvršenje općeg proračuna Unije u skladu s člankom 317. UFEU-a, ispita mogućnost iskorištavanja razlike raspoložive ispod gornje granice vlastitih sredstava za odobrena sredstva za plaćanje u mjeri koju Komisija smatra održivom, uzimajući u obzir, među ostalim, ukupne nepredviđene obveze Unije, uključujući u okviru instrumenta za platnu bilancu uspostavljenog Uredbom (EZ) br. 332/2002, i održivost općeg proračuna Unije. Takvo ispitivanje ne utječe na činjenicu da su jamstva pružena na temelju stavka 2. neopoziva, bezuvjetna i na poziv. Pri aktiviranju jamstava Komisija obavješće države članice o mjeri u kojoj je iskorištena navedena razlika.
6. Iznosi koji proizlaze iz aktiviranja jamstava iz stavka 2. čine vanjski namjenski prihod ovog Instrumenta u skladu sa člankom 21. stavkom 5. Uredbe (EU, Euratom) 2018/1046.

Članak 12.

Raspoloživost Instrumenta

1. Instrument se stavlja na raspolaganje tek nakon što sve države članice uplate svoj doprinos Instrumentu u skladu s člankom 11. u iznosu koji čini najmanje 25 posto maksimalnog iznosa iz članka 5., pod uvjetom da relativni udjeli doprinosa svake države članice u ukupnom iznosu doprinosa država članica odgovaraju relativnim udjelima država članica u ukupnom bruto nacionalnom dohotku Unije, kako proizlazi iz stupca (1) tablice 3. dijela A. („Uvod i financiranje općeg proračuna“) u prihodovnom dijelu proračuna za 2020. koji je utvrđen u općem proračunu Unije za finansijsku godinu 2020., kako je donesen 27. studenoga 2019. (⁴)
2. Komisija obavješće Vijeće kada Instrument postane raspoloživ.
3. Razdoblje raspoloživosti Instrumenta tijekom kojeg se može donijeti odluka iz članka 6. stavka 1. završava 31. prosinca 2022.
4. Ako Komisija u izvještu iz članka 14. zaključi da i dalje postoji ozbiljni gospodarski poremećaj prouzročen izbijanjem bolesti COVID-19 koji utječe na financiranje mjera iz članka 1., Vijeće na prijedlog Komisije može odlučiti produljiti razdoblje raspoloživosti Instrumenta svaki put za dodatno razdoblje od šest mjeseci.

(⁴) Konačno donošenje (EU, Euratom) 2020/227 općeg proračuna Europske unije za finansijsku godinu 2020. (SL L 57, 27.2.2020., str. 1.).

Članak 13.

Kontrola i revizije

1. Sporazum o zajmu sadržava potrebne odredbe o kontrolama i revizijama kako je propisano člankom 220. stavkom 5. Uredbe (EU, Euratom) 2018/1046.
2. Ako se zahtjev za finansijsku pomoć podnesen u skladu s člankom 3. stavkom 1. u cijelosti ili djelomično temelji na planiranim javnim rashodima, država članica korisnica svakih šest mjeseci obavješćuje Komisiju o izvršenju takvih planiranih javnih rashoda.

Članak 14.

Izvješćivanje

1. U roku od šest mjeseci od dana na koji Instrument postane raspoloživ u skladu s člankom 12. te svakih šest mjeseci nakon toga u kontekstu članka 250. Uredbe (EU, Euratom) 2018/1046, Komisija prosljeđuje Europskom parlamentu, Vijeću, Gospodarskom i finansijskom odboru i Odboru za zapošljavanje izvješće o upotrebi finansijske pomoći, uključujući nepodmirene iznose i primjenjivi raspored otplate na temelju Instrumenta, i o nastavku izvanrednih okolnosti koje opravdavaju primjenu ove Uredbe.
2. Ako je to primjereno, izvješću iz stavka 1. prilaže se prijedlog provedbene odluke Vijeća o produljenju razdoblja raspoloživosti Instrumenta.

Članak 15.

Primjenjivost

1. Ova se Uredba ne primjenjuje na Ujedinjenu Kraljevinu ni u Ujedinjenoj Kraljevini.
2. Upućivanja na „države članice” u ovoj Uredbi ne tumače se tako da uključuju Ujedinjenu Kraljevinu.

Članak 16.

Stupanje na snagu

Ova Uredba stupa na snagu na dan objave u *Službenom listu Europske unije*.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu 19. svibnja 2020.

Za Vijeće
Predsjednik
G. GRLIĆ RADMAN